ادامه از صفحه ۵

فاجعه‌ای به نام پژوهش در صنعت نفت

اما نگاهی به تیم معاونان و مدیران ارشد مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی طی این شش‌سال، نشان می‌دهد که تنها عامل انتصاب و ابقا در این سمت‌ها، تعهد و آن‌هم با تعریف فوق‌الذکر است. برای بیان روشن‌تر مطلب، باید در این موضوع با تعمق بیشتری بحث کرد.

- معاونان امور بین‌الملل مؤسسه، لیسانس دریانوردی و فوق‌لیسانس مدیریت هستند و قبلا معاون مرحوم کردان در سازمان فنی و حرفه‌ای کشور بوده و با آمدن کردان به وزارت نفت، ایشان نیز به مؤسسه اسباب‌کشی کرده و مقیم می‌شوند. یکی از وظایف معاونت بین‌الملل مؤسسه، برگزاری همایش بین‌المللی مؤسسه است که به صورت سالانه برگزار می‌شد و یکی از همایش‌های معتبر منطقه خاورمیانه بود که آخرین آن یعنی چهاردهمین همایش بین‌المللی مؤسسه در ۲۸ دی‌ماه ۱۳۸۸، برگزار شد و تنها کنفرانس برگزارشده در دوره ریاست فعلی مؤسسه، همایش بهره‌وری و تعالی در صنعت نفت بود که عملا همایش داخل صنعت حساب می‌شد. در مورد ارتباط با دیگر مراکز پژوهشی دنیا یا حتی داخلی هم سخن‌گفتن، فقط تأسف و تأثری است که دامن مؤسسه را گرفته است.

- زمانی مؤسسه به‌عنوان مرکزی پیشرو در زمینه آموزش مباحث به‌روز انرژی شناخته می‌شد و استادان مبرز و مجرب داخلی و خارجی، به ارائه آخرین دستاوردهای مرتبط می‌پرداختند، اما درحال‌حاضر، فضای آموزشی مؤسسه در اختیار سایر ادارات نفتی و غیرنفتی قرار می‌گیرد تا دوره‌های خودشان را در این فضا برگزار کنند.

- طی کمتر از شش‌سال تصدی ریاست کنونی مؤسسه، ۹ فرد مختلف، تصدی معاونت پژوهش مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی را در اختیار داشته‌اند. درحال‌حاضر معاون پژوهش مؤسسه، معاون سابق مالی- اداری بوده که با مدرک کارشناسی‌ارشد صنایع، تقریبا شش‌سال در آن سمت قرار داشته است. یک سؤال: اگر ایشان در آن سمت، موفق عمل کرده، چرا جابه‌جا شده و اگر عملکرد نامناسبی داشته، چرا به سمت معاونت پژوهش گمارده شده است؟

- مدتی پیش، یک مهندس متالورژ به این سمت منصوب شد و با توجه به دانش بسیار اندک در این حوزه، ایشان قائم‌مقامی نیز برای خود از خارج مؤسسه انتخاب کردند که از قضای روزگار، این معاون و قائم‌مقام هر دو شاگرد رئیس مؤسسه در «مؤسسه پژوهش در مدیریت و برنامه‌ریزی انرژی دانشگاه تهران» (که رئیس مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی هم‌زمان معاون پژوهشی آن مؤسسه نیز هستند) به‌عنوان دانشجوی دکترا در حال اخذ مدرک هستند.

شاید بتوان مشکلات و مسائل اصلی مؤسسه را به صورت ذیل دسته‌بندی کرد:

۱. بی‌توجهی به اهداف ذاتی مؤسسه و نیازهای مطالعاتی وزارت نفت و عدم ایجاد ارتباط مناسب با بدنه صنعت نفت و ازدست‌رفتن تجارب انباشته مؤسسه طی سالیان دراز

۲. عدم توجه مناسب به نیروی انسانی متخصص و عملا دفع نیروهای زبده و خبره و جذب افراد غیرمرتبط و معکوس‌شدن هرم نیروی انسانی مؤسسه (از حدود ۱۸۰ نفر کارکنان مؤسسه فقط حدود ۴۰نفر پژوهشگر هستند)

۳. انتصاب افراد غیرمرتبط و ناآشنا با صنعت نفت و حوزه‌های کاری مؤسسه در پست‌های مدیریتی و مشاوره و بعضا حضور پاره‌وقت مدیران ارشد مؤسسه در داخل سازمان و نیز اعطای پست مشاور به مدیران سابق صنعت نفت و انتصاب مدیران بدون توجه به قوانین داخلی وزارت نفت

۴. بی‌ثباتی شدید مدیریتی

۵. عدم ارتباط با مجامع بین‌المللی علمی و تخصصی و نیز با دانشگاه‌ها و متخصصان داخلی مرتبط

۶. دادن سمت هیأت علمی به افراد خارج از مؤسسه بدون درنظرگرفتن نیازهای مؤسسه و عدم حضور این افراد در مؤسسه

۷. ایجاد فضای به‌شدت ضدانگیزشی در میان کارکنان

همان‌گونه که مؤسسان مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی هدف از تشکیل مؤسسه را تحقیق در زمینه‌های مختلف انرژی، به‌منظور تسهیل فعالیت تصمیم‌گیران در زمینه تدوین استراتژی و خط‌مشی‌های انرژی کشور در صحنه داخلی و در عرصه بین‌المللی و در چارچوب برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور از طریق انجام وظایف محوله اعلام کرده‌اند، این انتظار وجود دارد که وزیر محترم نفت به‌عنوان یکی از کهنه‌کارترین وزرای جمهوری اسلامی ایران، نگاه ویژه‌ای به مراکز مطالعاتی وزارت متبوع خود و به‌خصوص به مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی داشته و با اصلاح ساختار مدیریتی آن، بتواند از تجارب انباشته در مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی (که متأسفانه به‌شدت در حال تحلیل‌رفتن است) استفاده کند و در این بازار متلاطم، چراغ راهنمایی برای سیاست‌گذاری و تصمیم‌سازی در صنعت نفت، برافروزد و شاید بتوان گفت که شیخ‌الوزرای دولت تدبیر را نشاید به‌جز تدبیر.

وزارت نیرو هنوز هم در سدسازی تحت فشار مجلس است

ادامه از صفحه ۵

در این نشست محمد فاضلی، معاونت پژوهش مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری هم به‌عنوان سفارش‌دهنده و حامی این مستند حضور داشت. جهانی با اشاره به مصاحبه‌ای که قبلا فاضلی با یکی از مجلات انجام داده است، گفت: مصاحبه‌گر از آقای فاضلی پرسیده نظر شما درباره سدسازی چیست و او پاسخ داده است: عاقلانه نیست که کل سدسازی را به یکباره رد کنیم. سدسازی یک تکنولوژی است و مثل هر تکنولوژی دیگری زمان‌بر و محدود به مکان است. سدسازی دستاوردهای بزرگی داشته و تأمین آب کلان‌شهرهای ایران و جهان بدون سدسازی امکان‌پذیر نبوده است. او افزود: به اعتقاد من، این دیدگاه کاملا منصفانه است؛ اما متأسفانه به‌عنوان یک بیننده بی‌طرف این موضوع را در این فیلم مشاهده نمی‌کنیم. پیشنهاد می‌کنم برای ۱۵۰ هزار میلیارد تومان طرح نیمه‌تمامی که در این آب وجود دارد، یک گروه مستقل و مطمئن و خبره تعیین شوند تا این طرح‌ها را از دیدگاه مبانی و اصول توسعه پایدار بررسی کنند و نقشه راهی نشان دهند.

بزرگ‌زاده: مادرکشی احساسی است

در ادامه، نوبت به عیسی بزرگ‌زاده، معاونت فنی و پژوهشی شرکت آب نیروی ایران، رسید. او گفت: بعد از صحبت کارگردان این مستند، تصمیم گرفتم درباره این فیلم صحبت نکنم؛ چراکه در ابتدای بحث گفت هدف ما گیرداندن به سدسازی نبوده، بلکه هدف بزرگتری داشته‌ایم اما همان‌طور که آقای جهانی هم گفت، فیلم موضع دارد. او اظهار کرد: از نظر من، فیلم مادرکشی یک مرثیه‌سرایی مصور است و واقعیت امروز ما را مانند خشک‌شدن دریاچه ارومیه، زاینده‌رود و تالاب‌ها نشان می‌دهد که در روزنامه‌ها هم هست و نیازی نیست آدم محقق تراز اول باشد تا اینها را بگوید. بزرگ‌زاده در انتقادی صریح به سازندگان مستند گفت: مبادا اولیای نیشکر و هدایتگرانی که در فیلم با آنها مصاحبه می‌شود، بر جهت‌گیری فیلم تأثیر گذاشته باشند و چشمان سازندگان فیلم را در مقابل طرح نیشکر که ۴۰ سال است کارشناسان آن را به چالش کشیده‌اند و ۴۰ درصد از آب بزرگ‌ترین رودخانه کشور را مصرف می‌کند، بسته باشند. او این مستند را بسیار احساسی دانست و بیان کرد فیلم ایرانی‌ها را بسیار خوب می‌شناسد و از همین کانال عاطفی و احساسی وارد می‌شود. ابتدا به سراغ کار فیلم‌ساز شاعرمسلک فرانسوی می‌رود و پس از آن، به نزاع بین سنت و مدرنیته می‌پردازد و آشکارا فیلم را به سمت سنت می‌کشاند. پیام فیلم این است که باید به سمت سنت برویم. جاهای متشخص از نظر معماری در تهران را دروغین معرفی می‌کند و بعد صحنه‌هایی از مستند کوچ عشایر از فیلم «علف» را نشان می‌دهد و می‌گوید ما چه زندگی پرنشاطی را با چه چیز دروغینی عوض کرده‌ایم. بزرگ‌زاده تصریح می‌کند: عنوان کامل فیلم علف، نبرد یک ملت برای زندگی است و در سال ۱۹۲۵ به‌عنوان یکی از مظاهر جنگ انسان با طبیعت و شکنجه‌ای که در یک کار حماسی انسان انجام می‌دهد تا بر طبیعت پیروز شود، نقد می‌شود. او خطاب به حضار گفت: آیا ایران ۱۳۰۰ چیزی دارد که فیلم‌ساز بیاید آن صحنه را روبه‌روی صحنه امروز بگذارد؟ آیا از قحطی گسترده ۱۲۹۷ خبر ندارید که طبق اظهار مورخین به‌دلیل خشک‌سالی، آنفولانزا و بیماری بین ۲۵ تا ۴۰ درصد ایرانی‌ها کشته شدند؟

طرفدار سد خوب هستیم

معاون فنی و پژوهشی شرکت آب نیروی ایران، با بیان اینکه ما نه طرفدار مطلق سد و نه متنفر از آن هستیم، بلکه به‌عنوان یک تکنولوژی به آن نگاه می‌کنیم، طرفدار سد خوب هستیم و ترجیح می‌دهیم سراغ سد بد نرویم. اگر هم جایی به سمت‌وسوی سد بد رفته‌ایم، حتما دانش مملکت این‌طور بوده است. او خطاب به درویش که گفته بود سدسازی به کلی مردود است، گفت: من آشکارا با این دیدگاه که در فیلم هم کاملا مشهود است، مخالف هستم. سدسازی در صدر گزینه‌ها برای توسعه حوزه‌ها نیست؛ اما اگر فکر می‌کنید در مجموعه گزینه‌ها نیست، در اشتباه هستید. بزرگ‌زاده اشتباه مشترک منتقدان سدسازی را که می‌گویند در ایران قنات داشتیم و نیازمان را به آب مرتفع می‌کرد، این مسئله دانست که توجه نمی‌کنند حدود ۴۱ هزار رشته قنات ایران حدود پنج میلیارد مترمکعب آورد دارد و مصرف کشور ۱۳۰ میلیارد مترمکعب است و قنات به آب زیرزمینی می‌پردازد و سد به آب روزمینی و رقیب قنات، چاه است نه سد. همچنین ایرانیانی که قنات را اختراع کردند، سد را نیز اختراع کردند و ایران ۹۰ سد تاریخی دارد که از دوره هخامنشی به بعد ایجاد شده و ۵۰ درصد سدهای تاریخی بلند جهان در ایران است. او درباره خشک‌شدن دریاچه ارومیه گفت: از زمان خشک‌شدن دریاچه، همه نقدها به سمت سدسازی رفت. گرچه خوشبختانه من و شرکت متبوع من در هیچ‌کدام از سدسازی‌های مربوط به ارومیه نبوده‌ایم یافته‌های اخیر ستاد احیا نشان می‌دهد حدود ۸۹ هزار حلقه چاه که ۴۰ هزار حلقه آن غیرمجاز است به اضافه سطوح توسعه گسترده و مصرف آب فراوان به همراه ۱۸ درصد کاهش بارش و ۲۰ درصد کاهش روان‌آب اصلی‌ترین عامل‌های مخرب مؤثر بر دریاچه ارومیه بوده‌اند. وقتی آدرس‌دهی غلط باشد، راهکار درستی به دست نمی‌آوریم. اگر چاه زیاد شده باید چاه‌ها را بست نه اینکه گناه را به گردن سدها بیندازید.

عسگری: دیکته‌نمایندگان مجلس

محمدرضا عسگری، عضو رسته آب جامعه مهندسان مشاور ایران و کمیته ملی سدهای بزرگ، معتقد است در این مستند به صورت تک‌بُعدی به آب نگاه شده است، حال آنکه این درست نیست. او گفت: مواردی که در فیلم به آن خرده گرفته شده هنوز نیز ادامه دارد و مقوله تنها سد نیست، بلکه حالا در زمینه زه‌کشی نیز به وفور پول تلف می‌کنیم. او سد را یک راه ناگزیری عنوان کرد که در غیاب راهکارهای بدون سد مطرح می‌شود و چنانچه از مسیر درست انجام شود طرح خوبی خواهد شد. عسگری تصریح کرد: اگر کارها را به مردم بسپاریم کارهای خود را روبه‌راه می‌کنند، اما دخالت‌های نامسوزون دولت وضع را خراب می‌کند درحالی‌که در این فیلم فقط به برخورد سازه‌ای اشاره شده، اما نسبت به برخوردهای غیرسازه‌ای و شعارهای زیبا بدون راه‌حلی که درباره محیط‌زیست و امثالهم داده می‌شود، توجه ندارد. او با بیان اینکه فن‌سالارها در این کشور برنامه‌ریزی نمی‌کنند، اظهار کرد: پیدایش پروژه‌ها در ایران توسط کسانی انجام می‌شود که دولت‌سالار هستند. به همین دلیل در پیدایش یک سد هیچ کارشناسی‌ای وجود ندارد و این پروسه به وسیله سیستمی انجام می‌شود که گویا کارشناس و مهندس فن‌سالار نباید در آن دخالت کند و فازهای بعدی را به ما می‌دهند. این عضو کمیته ملی سدهای بزرگ، با بیان خاطره‌ای می‌گوید: به ما می‌گویند سد فلان در روستای فلان احداث شود و محل احداث را نیز دیکته می‌کنند. در یکی از پروژه‌ها من محل احداث را ۱۰ کیلومتر تغییر دادم که مکان مناسب‌تری برای سد بود، اما نماینده آنجا اعتراض کرد که با این تغییر مکان، سد از حوزه انتخابی من خارج و نماینده دیگری منتفع می‌شود. عسگری با گلایه از اینکه اگر ما مورد تهمت خائن‌بودن قرار می‌گیریم، کجا به این اتفاقات اشاره شده و چرا نمی‌گویید ما در مسیری که برایمان مشخص شده سعی کرده‌ایم خودکفا شویم. هیچ‌کدام از حسن‌های سد را نشان نداده‌اید. این یک فیلم احساسی، هنرمندانه و با جهتی خاص است و شبیه به فیلم‌هایی است که برای انتخابات درست می‌کنند.

حامدی: حمله به سدسازی مد شده

محمدعلی حامدی، عضو کمیته کشاورزی و محیط‌زیست جامعه مهندسان مشاور ایران، اول بحث می‌گوید اگر به‌عنوان رئالیسم به یک پدیده نگاه می‌کنید به همه جنبه‌ها بپردازید. فیلم‌ساز ادعا می‌کند دغدغه توسعه دارد نه سدسازی، درست می‌گوید اما واقعیت این است که توسعه را درست ندیده است. شایع‌ترین، متداول‌ترین و عامیانه‌ترین پدیده‌ای که در مبحث آب مد شده، این است که به سد حمله کنیم. وی ادامه داد: در این مستند اصلا به نابرابری‌های توسعه پرداخته نمی‌شود؛ حال آنکه خرده‌جنایاتی که به دلیل شرایط نابرابر توسعه در محیط‌زیست اتفاق می‌افتد از جنایات کلان بسیار عمیق‌تر و پیچیده‌تر است. این خرده‌جنایت‌ها مظلومانه توسط کسانی که مقهور شرایط توسعه نابرابر هستند، اتفاق می‌افتد. وقتی می‌گویید چاه غیرمجاز، چه کسی آن را حفر می‌کند. چرا پوپولیسم نمی‌تواند با چاه غیرمجاز مقابله کند؟ فیلم‌ساز از نزدیک‌شدن به دغدغه‌های واقعی توسعه نگران است و دنبال مسیرهای بی‌خطر و آنچه مورد اجماع است، می‌رود. حامدی رواج سدسازی در ایران را مربوط به دوره‌ای می‌داند که برنامه رایج دنیا بود و همه می‌ساختند. بعد که علائم آن آشکار شد، آن را نقد می‌کنیم و به دنبال برنامه جامع می‌رویم.

فاضلی: ۹۰ درصد آب این کشور در کشاورزی مصرف شده درحالی‌که پروژه‌های پولی به سمت سدسازی رفته است. در اینجا می‌گویم تقصیر با سدسازی نیست. این فیلم درباره نظام تدبیر است. کسانی که امروز می‌گویند ما مأمور و معذور بودیم آیا در گذشته یک خط نوشته‌اند که ایران به سمت بحران می‌رود؟ نه. اگر امثال ما نبودیم شما هنوز هم مسیر سدسازی را می‌رفتید

پالوج: نگاه افراطی به مسائل استراتژیک کشور پسندیده نیست

مجتبی پالوج، معاون مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی یکی دیگر از سخنران این نشست بود. او ابتدا یادآور شد که خشک‌سالی امری سابقه‌دار در ایران است و حتی خشک‌شدن زاینده‌رود در ۲۰۰ سال پیش نیز اتفاق افتاده است. او فیلم را در اسم و محتوا، دارای اشکال دانست و ادامه داد: این فیلم زرد است و سیاه‌نمایی و چشم‌اندازی یأس‌آور و تیره و تار ارائه می‌کند. سرمایه اجتماعی را از بین می‌برد و شکاف دولت، ملت و جامعه مدنی را بیشتر می‌کند و به پلاریزه‌شدن و افتراق دامن می‌زند. پالوج با بیان اینکه نگاه افراطی، سطحی‌نگرانه و احساسی به مسائل استراتژیک کشور پسندیده نیست، گفت: در این فیلم، ایران را که در مسیر رشد و توسعه و ترقی قدم برمی‌دارد به‌گونه‌ای معرفی می‌کند که گویا قوم و مغول و تاتار بر آن می‌تازند. او همچنین از اینکه کارگزاران حکومتی در مصاحبه خود در این مستند خدمتگزاران را جانی و جنایتکار می‌نامند گلایه کرد و افزود: دولت و کشور مستقل و مقتدر است اما در این مستند به‌گونه‌ای معرفی می‌شوند که گویی ایران سرزمینی بی‌دولت است، گرچه ایران در منطقه‌ای واقع شده که فعلا شاهد سرزمین‌های بی‌دولت و دولت‌های بی‌سرزمین است.

فاضلی: ۳۰ سال سخره یک ملت

محمد فاضلی، معاونت پژوهش مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری، آخرین سخنران این نشست، خطاب به مهندسان مشاور و حامیان سدسازی می‌گوید، شما که این‌قدر ادعای متد دارید، وقتی سدها را می‌ساختید متدهایتان کجا بود که کار به اینجا رسید؟ گویا دوستان انتظار دارند کمیل سوهانی، کارگردان این مستند، در یک فیلم ۷۴ دقیقه‌ای، همه ناکارآمدی‌های کشور اعم از آب و کشاورزی و نظام تدبیر و رانت و سیاست‌مداران را حل کند. فاضلی در پاسخ به یکی از حضار که در واکنش به این صحبت‌ها گفت قطعا در این ۷۴ دقیقه به همه می‌توان توهین کرد، اظهار کرد: به هیچ‌کس توهین نشده، شما ۳۰ سال شعور یک ملت را به سخره گرفتید و حالا هم انتظار دارید کسی حرفی نزند. من مسیر کامل این سخره‌گرفتن را با سند به شما نشان خواهم داد. او با بیان اینکه گفتن عبارت ما مأموریم و معذور، بزرگ‌ترین دروغ این کشور است، گفت: شرکت مهاب‌قدس، در پروژه سدی که بیشینه اشتغال‌زایی مستقیم آن ۳۱ هزار نفر برآورد شده، در گزارش به دولت این میزان را ۲۰۰ هزار نفر عنوان کرده تا این پروژه را توجیه‌پذیر نشان دهد. در این زمان صدای اعتراض مهاب‌قدس بلند شد و معاون پژوهش مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری گفت سند این ادعا را با عدد و مدرک نشان خواهد داد و ادامه داد: شما هفت برابر بیشینه برآورد داده‌اید و دلیلش هم این بوده که ساخت سدی که ارزش اقتصادی نداشته است را توجیه کنید. فاضلی وقتی با اعتراض دوباره مهابی‌ها مواجه شد، خطاب به عیسی بزرگ‌زاده، معاونت فنی و پژوهشی شرکت آب نیروی ایران، پرسید: «آقای مهندس طرح محرمانه است، بگویم؟» با پاسخ منفی بزرگ‌زاده، رونمایی از سند خاتمه پیدا می‌کند. او اظهار می‌کند: ۹۰ درصد آب این کشور در کشاورزی مصرف شده درحالی‌که پروژه‌های پولی به سمت سدسازی رفته است. در اینجا می‌گویم تقصیر با سدسازی نیست. این فیلم درباره نظام تدبیر است. کسانی که امروز می‌گویند ما مأمور و معذور بودیم آیا در گذشته یک خط نوشته‌اند که ایران به سمت بحران می‌رود؟ نه. اگر امثال ما نبودیم شما هنوز هم مسیر سدسازی را می‌رفتید. فاضلی خطاب به مسئولان وزارت نیرو گفت: چرا نمی‌گویید که همین الان هم برای احداث سدهای جدید از سوی مجلس تحت فشار هستید. جزئیات آن را بگویید. اینکه بگوییم به‌طورکلی یک اشتباهاتی شده فایده‌ای ندارد. این اشتباهات کلی چقدر آسیب رسانده است. او اظهار کرد: طبق آمار بودجه، در سال ۸۹ یک‌میلیاردلار سهم کانال‌ها و سازه‌ها شده که ۶۶۲ میلیون دلار هزینه تحقیقات آن است. از دیگرسو ۱۵۲میلیون‌دلار هزینه تحقیقات در حوزه آب در سال ۸۹ شده است. در فاصله سال‌های ۸۴ تا ۹۲ کل بودجه شورای علوم، تحقیقات و فناوری ۶۰ میلیاردتومان بوده حال آنکه بودجه تحقیقات آب کشور در یک سال ۱۵۲میلیون‌دلار بوده است. او تصریح کرد: آنچه من درباره‌اش حرف می‌زنم سدسازی نیست، داستان نظام تدبیر است. بحث ما سیاست‌گذاری‌هاست؛ یعنی انتخاب‌کردن آلترناتیوهای مختلف. دوستان می‌گویند سدسازی یکی از گزینه‌هاست اما آیا واقعا کارهای سازه‌ای یک گزینه از بین ده‌ها گزینه بود؟ فاضلی معتقد است این فیلم می‌خواهد نشان دهد که سدسازان کار خود را بسیار خوب انجام دادند. آنها به‌موقع لابی کردند، دیتا جمع کردند و فشار آوردند. به‌موقع محاسبه کردند و کارهایی را که نادرست انجام داده بودند پوشاندند و اگر فشار اجتماعی نبود قطعا گتوند هم رو نمی‌شد؛ سدسازان، کارشان را عالی انجام دادند.

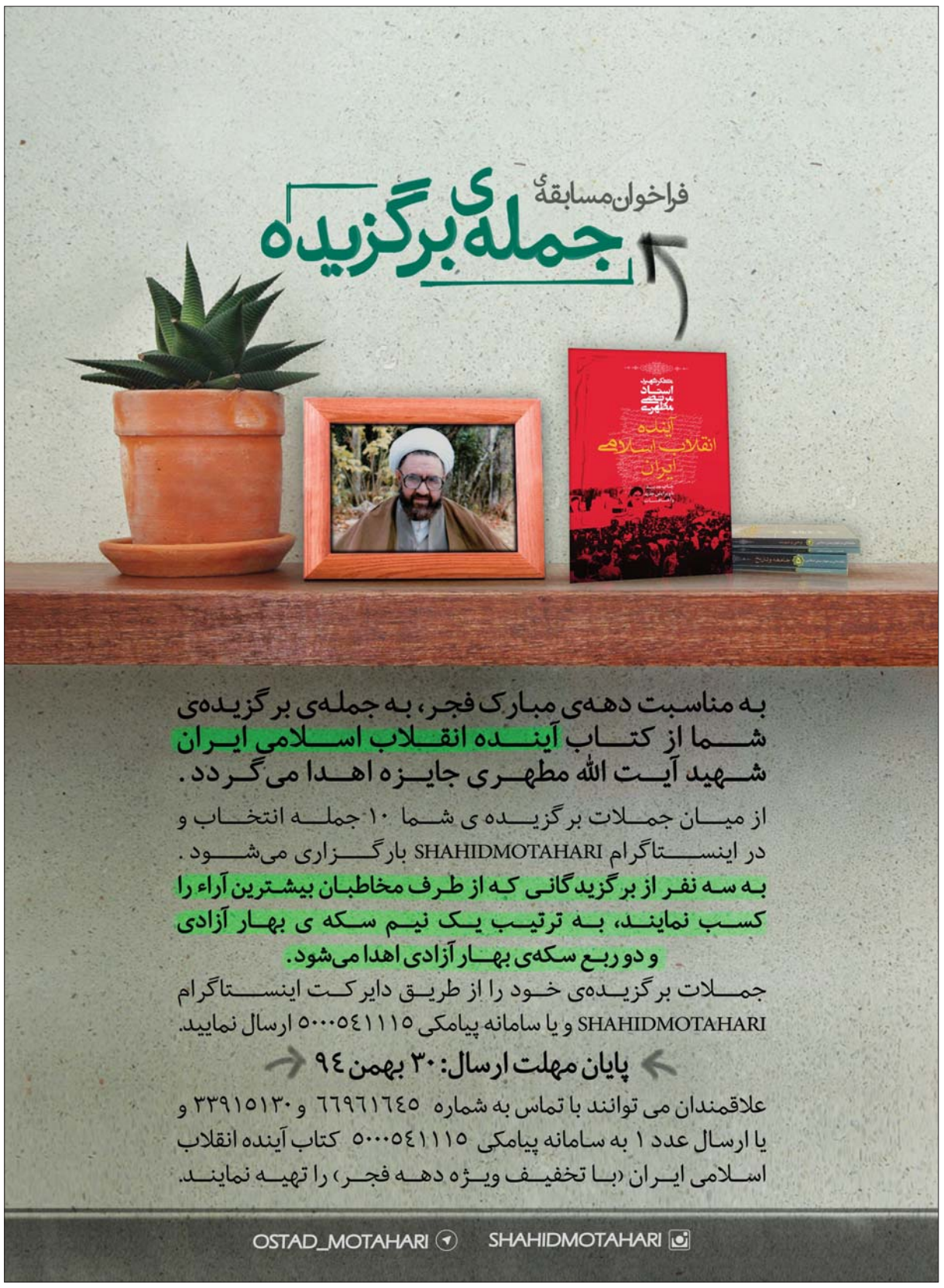

خبر

بانک جهانی به ایران باز می‌گردد

● **تسنیم:** مؤسسه مالی بین‌المللی از مذاکرات خود برای انجام سرمایه‌گذاری‌های توسعه‌ای در ایران خبر داد و اعلام کرد عملی‌شدن این سرمایه‌گذاری‌ها ممکن است بین شش تا ۹ ماه طول بکشد. مؤسسه مالیه بین‌المللی وابسته به بانک جهانی اعلام کرد این مؤسسه گفت‌وگوهایی را با شرکت‌های علاقه‌مند به سرمایه‌گذاری در ایران آغاز کرده، اما عملی‌شدن این سرمایه‌گذاری‌ها ممکن است بین شش تا ۹ ماه طول بکشد.

ممنوعیت واردات گندم تا سال ۹۶

● **ایسنا:** مدیرکل دفتر ساماندهی و توسعه تجارت معاونت بازرگانی وزارت کشاورزی گفت: بر اساس نامه وزیر کشاورزی به وزارت صنعت، معدن و تجارت با توجه به میزان تولید، واردات و ذخایر کشور، از سال آینده نیازی به واردات گندم نیست و ثبت سفارش آن ممنوع می‌شود. سیدجمال مدرسی درباره ابلاغیه ضوابط جدید واردات گندم اظهار کرد: وزیر جهاد کشاورزی در نامه‌ای به وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام کرد با توجه به میزان تولید گندم و واردات و ذخایر کنونی کشور، در سال آینده نیازی به واردات آن وجود ندارد.

«سوییفت» برقرار شد

● **ایسنا:** از اواخر یکشنبه‌شب گذشته اتصال بانک‌های ایرانی به شبکه سوییفت برقرار شده است. به گفته مدیرکل فناوری اطلاعات بانک مرکزی، حدود دو، سه روز تا حداکثر یک هفته طول می‌کشد تا بانک‌ها بتوانند با انجام فرایند لازم از این امکان استفاده کنند.

امضای قرارداد خرید ۲۰ هواپیمای کوچک از ایتالیا

● ایسنا: شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران، هما، در قراردادی با شرکت ای‌پی‌آر ایتالیا قرارداد خرید ۲۰ فروند هواپیمای مسافرتی را امضا کرد. فرهاد پرورش با اعلام این خبر تصریح کرد: این هواپیماها که از مدل هواپیمای مسافرتی ای‌پی‌آر- ۷۲ هستند، با ظرفیت مسافرگیری ۷۰ نفر، به ناوگان هوایی ایران اضافه خواهند شد.